

Møen.

Her paa Møen har vi intet Militær, men vi har paa bedste Maade søgt at støtte de Indkaldtes Familier, og her er flere, der har taget Kvinder, som er bleven arbejdsløse, i deres Hjem.

I Stege har Kvinderne indsamlet og sendt en stor Del Skjorter, Strømper og andet Undertøj til Fru Norrie, København. I Landdistrikterne har Kvinderne ogsaa indsamlet baade Penge og Undertøj, som er sendt til »Dannevirke«.

Søndag d. 18. Oktober afholdes i Stege Kirke en Kirkekoncert, som ledes af Damer og Herrer her fra Byen. Hele Overskuddet gaar til Dronningens Indsamling.

Styrelsen af Kredsen her har sat Opraab i de stedlige Blade, om at tage sig af de enligstillede Kvinder, som er bleven arbejdsløse, og vi har ogsaa faaet Tilbud fra flere Hjem.

Stege, 17. Oktober 1914.

Lydia Jensen.

Nykøbing Sj.

Straks efter Krigens Udbrud ordnede D. K. et gratis Samariterkursus paa Byens Raadhus under Ledelse af Hr. Distriktslæge Herskind. Det fik Tillslutning fra Land og By, flere unge Piger cyklede 2—3 Mil for at deltage; da vi kun havde Plads til 22 paa et Hold, ordnede Højby Kredsen paa Nykøbing Sygehus et Kursus under Hr. Doktor Madsens Ledelse. Antallet var det samme, og her er altsaa en Styrke af flinke unge hjælpssomme Kvinder. Fru Schjørring opfordrede til alle Sider Kvinderne i Nykøbing til at møde i Borgmesterboligen for at sy og strikke til Soldaterne. En Mængde Strømper, Underbeklædning og Skjorter afsendes jævnlig og Penge ydes villigt dertil. Fru Gartner Christiansen arrangerede et Kursus i Henkogning af Frugt. Indtægten gik til samme Formaal. I Rørvig og Nakke Sogn indsamlede Kvinderne Pengebidrag til det røde Kors, hvortil herfra Byen mange bidrager. Krigens Følger, Dyr tid og Pengeknaphed, spores selvfølgelig i Forretningslivet, men for ikke at skabe mere Arbejdsløshed beholder man sit Personale i Forretning og Hjem, haabende paa lysere Tider.

(Fortsættes.)

Margrethe Hansen.

Kvindehjemmet i Læssøesgade.

Vi har henvendt os til Forstanderen for Kvindehjemmet i Læssøesgade, Fru Vibeke Salicath, og bedt hende give os en Fremstilling af, hvad denne Kvindeinstitution har foretaget sig som Led i Kvinders Krigstjeneste. Fru Salicath meddeler følgende:

Da Krigen brød ud, fulgte den almindelige Panik. — Adskillige af de Mødre, der har Børn i Dagpleje paa vor Børneafdeling, erklærede: nogle, at de vist helt vilde miste Arbejdet ved Fabrikkerne, hvor de virkede, andre, at de kun vilde faa Halvdagsarbejde eller højst Arbejde et Par Dage om Ugen. Sindene var i det hele stærkt opskræmte.

Kvindehjemmets Bestyrelse indsaa, at den maatte holde sig parat til at yde Hjælp, thi hvis disse Mødre ikke længer havde deres sædvanlige Arbejdsfortjeneste, vilde det komme til at gaa ud over Børnene, som det jo koster dem noget at holde i Dagpleje. Ganske vist kunde man sige, at saa kunde Kvindehjemmet forpleje Børnene gratis, men det vilde blive Almisser, og at give Almisse, griber vi kun til i den yderste Nød, da vi arbejder efter Principet Hjælp til Selvhjælp og mener, at Arbejdet er den rette Vej gennem social Elendighed. Vi var derfor hurtigt klare over, at vor Arbejdsskue maatte udvides; det var gennem den, at Hjælpen skulde ydes, saa langt, vi kunde strække os.

Ved Opslag paa vore Døre kundgjorde vi, at Kvinder, der trængte til en lille Fortjeneste kunde faa Arbejde paa vor Systue. Men vor Plan var ikke stor nok. Kun 28 af dem, der bad om Hjælp, kunde vi anbringe paa Systuen med dens to Anxer, og det endda med Nød og Næppe. Vi købte nogle Stykker Stof og syede Undertøj til Voksne og Børn, vi byttede vore uldne Klude op mod Stof til Kjoler og Forklæder, rensede og omsyede brugt Tøj, reparerede for private for Betaling og gratis for Soldaterne. Der var nok at tage fat i. Hver Dag fra 12 til 6 blev der arbejdet med en Middagspause paa en halv Time. Vi betalte saa meget, vi kunde overkomme, nemlig 72 Øre til hver. Deraf fradrog dog de 20 Øre til to Retter Middagsmad.

Men hvad forslaar Arbejde til 28 Mennesker i en Tid, hvor 3—4 Gange saa mange beder om dog at faa Adgang til lidt Fortjeneste?

Saa gjorde vi Indkøb af Strikkegarn for 200 Kr. og lod 35 af de kvindelige Arbejdssøgere strikke Sokker og Børnestrømper i Hjemmet. De fik 50 Øre for Parret. Der kom nogle velvillige Mennesker og købte en stor Del Sokker til eget Brug eller til at give til Soldater, og andre kom og bad om, at vi vilde forfødde deres Strømper. Vi gav altsaa paa disse Maader en lille Fortjeneste til ialt 63 Kvinder.